

Περί δαιμόνων και πονηρών πνευμάτων . Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας,

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 10 Ιουνίου 2016 19:00 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

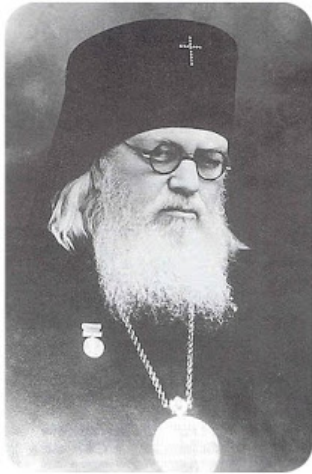
Αξιολόγηση

Λόγοι και ομιλίες του Αγίου Λουκά

Περί της πάλης με τα πονηρά πνεύματα εις τους ουρανούς.

Η ζωή όλων των μακάριων εκείνων ανθρώπων, οι οποίοι με όλη την καρδιά τους αγάπησαν τον Κύριο Ιησού Χριστό και σταθερά ακολουθούν την τε θλιμμένη οδό, δια της στενής πύλης, όπως τους έδειξε Εκείνος, είναι γεμάτη αγώνα, πολύ δύσκολο αγώνα.

Τι αγώνα; Όχι με την σάρκα και το αίμα, όχι με τους ανθρώπους, αλλά με τα πνεύματα τα πονηρά εις τους ουρανούς. Η πάλη αυτή είναι πάρα πολύ δύσκολη και μακάριοι οι άνθρωποι εκείνοι, που είναι σταθεροί στον αγώνα τους.

Και πως να μην θρηνήσουμε εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι τίποτα απολύτως δεν θέλουν να γνωρίζουν για τον αγώνα αυτό, και είναι έτοιμοι να μας περιγελάσουν γι' αυτή την πίστη μας στα ακάθαρτα πνεύματα, πώς να μην τους θρηνήσουμε;

Ασφαλώς και τους δαίμονες και τον ίδιο τον διάβολο τους συμφέρει πάρα πολύ, οι άνθρωποι να μην πιστεύουν στην ύπαρξή τους, να μην τους σκέφτονται, να μην νιώθουν ποτέ την εγγυητή τους, επειδή κάθε κρυφός και άγνωστος εχθρός είναι πιο επικίνδυνος από τον φανερό και ορατό εχθρό.

Ακούστε τι λέει ο απόστολος Παύλος για τα πονηρά πνεύματα εις τους ουρανούς και για τον αγώνα εναντίον τους: { Ουκ εστίν ημίν η πάλη προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας αρχάς, προς τας αξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις } (Εφ. 6, 12).

Ω, πόσο μεγάλη είναι αυτή η καταραμένη στρατιά των δαιμόνων, αμέτρητο αυτό το μαύρο πλήθος! Σταθερά και ακούραστα μέρα-νύχτα προσπαθούν όλους μας, που πιστεύουμε στο όνομα του θεού, να μας παρασύρουν στην οδό της απιστίας, στη οδό του κακού και της ατιμίας.

Σ' ένα μόνα δαμιονισμένο στα Γάδαρα υπήρχε ολόκληρη λεγεώνα δαιμόνων. Όλη αυτή η στρατιά των δαιμόνων είναι εχθροί του Χριστού, εχθροί του θεού. Οι αμέτρητοι αυτοί εχθροί του θεού μόνο ένα σκοπό έχουν.

Φροντίζουν μέρα-νύχτα να μας καταστρέψουν και να μας σπρώξουν στο δρόμο του κακού, στο δρόμο της ατιμίας.

Όπως υπάρχουν εννέα τάγματα αγίων αγγέλων, τα ανώτερα τάγματα: τα σεραφείμ, τα χερουβείμ, οι αρχές, οι εξουσίες, οι θρόνοι, οι κυριότητες, και κατώτερα: οι αρχάγγελοι και οι άγγελοι, το ίδιο και στην στρατιά των πονηρών πνευμάτων υπάρχουν ανώτερα και κατώτερα τάγματα, υπάρχουν αρχές και εξουσίες.

Τα ανώτερα δαιμονικά τάγματα πολεμάνε τους πιο σταθερούς, τους πιο πιστούς υπηρέτες του Χριστού, τους αγίους και τους δικαίους. Πολύ δύσκολος για τους δαίμονες είναι ο αγώνας αυτός, διότι με το όνομα του Χριστού αποκρούουν οι άγιοι όλες τις επιθέσεις τους.

Υπάρχουν και οι δαίμονες που έχουν λιγότερη δύναμη, οι οποίοι αδιάλειπτα πολεμούν εμάς τους αδύναμους χριστιανούς. Η πάλη εναντίον τους είναι πολύ δύσκολη, έπειτα η διάνοια αυτών των αγγέλων του κακού, των υπηρετών του σατανά είναι ασύγκριτα ανώτερη από τη δική μας.

Αυτοί δεν κοιμούνται, δεν τρώνε και όλο το χρόνο τους τον αφιερώνουν στο πως να αφανίσουν και να αποπλανήσουν τους ανθρώπους του Θεού. Υπάρχουν και κατώτεροι δαίμονες.

Το έργο που κάνουν αυτοί δεν είναι και τόσο δύσκολο, επειδή αυτοί ασχολούνται στο να ωθούν ακόμα πιο πολύ στο σκότος εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι αγάπησαν το σκότος πιο πολύ από το φως και το ψεύδος παρά την αλήθεια.

Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς, όταν από παντού μας περικυκλώνει αυτή η στρατιά των δαιμόνων, πως μπορούμε να τους πολεμήσουμε; Από που να αντλήσουμε την δύναμη για την πάλη αυτή;

Την απάντηση σ' αυτή την ερώτηση την δίνει ο απόστολος Παύλος ακούστε τον: { Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. Ενδύσασθε την πανοπλίαν του θεού προς το δύνασθαι υμάς στήναι προς τας μεθοδίας του διαβόλου... δια τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του θεού, ίνα δυνηθήτε αντιστήναι εν τη ημέρα τη πονηρά και απαντά κατεργασάμενοι στήναι } (Εφ. 6, 10-11, 13).

Ούτε με τις δικές μας δυνάμεις, ούτε με το δικό μας νου και το ζήλο μας μπορούμε να πολεμήσουμε και να νικήσουμε αυτή την καταραμένη σκοτεινή στρατιά, αλλά μόνο με τη δύναμη του θεού, με τη βοήθειά Του.

Μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Για να το κατανοήσουμε καλά αυτό το πράγμα ο άγιος απόστολος Παύλος παρομοιάζει την πάλη μας με την στρατιά των πονηρών ασωμάτων δυνάμεων με τον αγώνα των αρχαίων πολεμιστών.

Ο απόστολος λέει, ότι πρέπει να ζωνόμαστε, όπως το έκαναν παλαιά οι πολεμιστές, όταν ετοιμάζονταν για τη μάχη με τον εχθρό. Το ίδιο έκανα και εκείνοι που ετοιμάζονταν για ένα μακρινό και επικίνδυνο ταξίδι.

Φορούσαν και αυτοί μία δερμάτινη ζώνη στη μέση τους. Για μας όμως δεν χρειάζεται να φοράμε δερμάτινη ζώνη, αλλά αντί αυτής εμείς πρέπει να ζωστήμε την αλήθεια σαν ζώνη στη θέση μας, την αλήθεια του θεού. Μόνο με την αλήθεια μπορούμε να νικήσουμε την πονηρία των δαιμόνων, διότι το μοναδικό όπλο που χρησιμοποιούν οι δαίμονες στις επιθέσεις τους εναντίον μας είναι το ψέμα, το οποίο αποτελεί και την πνευματική τους υπόσταση.

Μόνο τότε, όταν στη μέση μας θα έχουμε τη ζώνη μας θείας αλήθειας, της αλήθειας του Χριστού, μόνο τότε, όταν θα θυμόμαστε ότι δεν πρέπει να ξεκουραζόμαστε και δεν πρέπει να σταματάμε στην πορεία μας, μόνο τότε θα νικήσουμε τους εχθρούς του θεού και τους δικούς μας.

Και συμπληρώνει ο απόστολος Παύλος, ότι αυτό πρέπει ιδιαίτερα να το θυμόμαστε

{ εν τη ημέρα τη πονηρά } (Εφ. 6, 13), όταν το κακό μέρα με τη μέρα θα μεγαλώνει γύρω μας. Παρακάτω ο απόστολος λέει ότι πρέπει να φορέσουμε τον θώρακα, όπως παλαιά οι πολεμιστές φορούσαν θώρακα χάλκινο ή σιδερένιο για να μην πληγώνονται.

Μήπως χρειαζόμαστε και εμείς έναν τέτοιο σιδερένιο θώρακα; Ασφαλώς όχι, εμείς πρέπει να φορέσουμε ένα άλλο θώρακα. Ένας θώρακας χάλκινος ή σιδερένιος δεν τρομάζει τα πονηρά πνεύματα.

Έναν άλλο θώρακα χρειαζόμαστε, τον θώρακα της δικαιοσύνης. Το σώμα μας πρέπει να ντυθεί με την θεία αλήθεια και όχι με το σιδερένιο θώρακα. Την αλήθεια αυτή μπορούμε να την αποκτήσουμε μόνο με την ακούραστη τήρηση των εντολών του Χριστού και την αδιάκοπη προσευχή.

Αν μ' αυτό τον τρόπο θα εργαζόμαστε σταθερά για τον θεό, μόνο σ' αυτή την περίπτωση θα λάβουμε το θώρακα της δικαιοσύνης.

Οι πολεμιστές των παλαιότερων εποχών για να προστατέψουν τα πόδια τους φορούσαν περικνημίδες. Χρειαζόμαστε και εμείς τέτοιες περικνημίδες χάλκινες ή σιδερένιες για να προστατέψουμε τα πόδια μας από τις ραδιουργίες του πολεμίου; Όχι, καθόλου δεν τις χρειαζόμαστε αν τα πόδια μας πάντοτε θα κατευθύνονται στην οδό της ειρήνης, αν θα τα χρησιμοποιούμε για να ευαγγελιζόμαστε παντού την ειρήνη, όπως και ο απόστολος Παύλος λέει: { Ως ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά! } (Ρωμ. 10,15).

Ω, αν τόσο ωραία θα είναι τα πόδια μας! Όταν θα σπεύδουμε να βοηθήσουμε αυτούς που χρειάζονται την βοήθεια μας, τους δυστυχισμένους, τους ασθενείς, τους αναπήρους και τους αδυνάτους, αν θα πορευόμαστε εν βουλή των ασεβών, τότε δεν θα μας χρειάζονται καθόλου οι περικνημίδες, διότι τα πόδια μας θα προστατεύονται από τη δύναμη του Θεού και κανένα κακό δεν θα μπορέσει να τα πλησιάσει.

Παρακάτω ο απόστολος λέει ότι το κυρίως αμυντικό όπλο των πολεμιστών των παλαιότερων εποχών ήταν η ασπίδα, η μεγάλη και βαριά χάλκινη ασπίδα. Εμείς όμως χρειαζόμαστε μια τέτοια ασπίδα. Μπορεί αυτή να μας προστατέψει από τα φλογισμένα με τη φλόγα της κολάσεως βέλη των εχθρών μας και εχθρών του θεού; Ασφαλώς όχι!

Η χάλκινη ασπίδα καθόλου δεν θα μας βοηθήσει στον αγώνα μας. Εμείς έχουμε μία άλλη ασπίδα, την ασπίδα της πίστεως μας, της πίστεως στον Κύριο Ιησού Χριστό, διότι αν με όλη την καρδιά μας πιστέψουμε σ' Αυτόν και ακλόνητα εκτελούμε τις εντολές Του, τότε η πίστη μας σ' Αυτόν θα μας προστατέψει χίλιες φορές καλύτερα από την οποιαδήποτε ασπίδα.

Και λέει παρακάτω ο απόστολος ότι πρέπει το κεφάλι μας να το προστατεύουμε

με την περικεφαλαία, όπως το έκαναν παλαιά οι πολεμιστές, που σκέπαζαν το κεφάλι τους με σιδερένια περικεφαλαία. Εμείς όμως τι περικεφαλαία χρειαζόμαστε; Ασφαλώς όχι χάλκινη ή σιδερένια αλλά κάποια άλλη, εντελώς άλλη περικεφαλαία. Με ποια περικεφαλαία θα προστατεύσουμε το κεφάλι μας; Με την περικεφαλαία της βαθειάς πίστεως στον Κύριο μας Ιησού Χριστό και της βαθειάς αγάπης προς Αυτόν. Ο Ιησούς με το πανάγιο στόμα Του, είπε: { Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει, καγώ εν ετώ } . (Ιω. 6, 56).

Ω, Κύριε, ποια άλλη προστασία χρειαζόμαστε, αν Εσύ μένεις μαζί μας (στο νου και την καρδιά μας), αν Εσύ φωτίζεις την διάνοιά μας με το φως της διαρκούς παρουσίας σου στο νου και την καρδιά μας; Μας φτάνει αυτό και είναι ότι μας χρειάζεται!

Αν θα φορέσουμε μια τέτοια πανοπλία θα μείνει μόνο να πάρουμε στα χέρια μας ένα δίκοπο σπαθί, όπως το έκαναν και οι πολεμιστές των παλαιότερων εποχών. Ακούστε τώρα τι λέει για το δίκοπο αυτό σπαθί ο μέγας απόστολος: { Ζων γαρ ο λόγος του θεού και ενεργής και τομώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν δίστομον και δικνούμενος άχρι μερισμού ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και κριτικός ενθυμήσεων και εννοιών καρδιάς } (Εβρ. 4,12).

Να τι σπαθί χρειαζόμαστε. Το σπαθί του λόγου του θεού, το οποίο φοβούνται όλοι οι δαίμονες αλλά και ο ίδιος ο Διάβολος διότι με το λόγο του θεού φυγαδεύονται και νικούνται. Αν πάρουμε στα χέρια μας το φοβερό αυτό όπλο, το όπλο του λόγου του Θεού, τότε δεν έχουμε να φοβηθούμε κανέναν εχθρό. Διότι όλοι τους έχουν ήδη νικηθεί από παλαιά από το σταυρό του Χριστού. Συντρίφτηκε η κεφαλή του αρχαίου όφεως, του Διαβόλου, κάτω από το υποπόδιο του παντοδύναμου σταυρού του Χριστού.

Να θυμάστε πάντα ότι με τις δικές μας δυνάμεις δεν μπορούμε να πολεμήσουμε τα πονηρά πνεύματα. Να θυμάστε ότι όλη την ελπίδα μας πρέπει να την στηρίζουμε στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, στον Οποίο ανήκει η δόξα και το κράτος μαζί με το συνάναρχο αυτού Πατέρα και το Πανάγιο Πνεύμα εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Εκδόσεις "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ"

agiosloukas.org